

Arrestnummer
<i>C1 322</i> / 2025
Repertoriumnummer
2025 / <i>745</i>
Datum van uitspraak
28 februari 2025
Notitienummer griffie

Notitienummer parket-generaal
2024/PGG/1719
2024/VJ11/736

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2024/PGG/1719 - 2024/VJ11/736

Not.nr. VU.63.L3.000382/23

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr.

(RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren
wonende

met als voorlopig bewindvoerder meester
kantoor te
- beklaagde -

advocaat met

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, met name door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt;

nagelaten te hebben de nodige maatregelen te nemen om het dier dat hij hield, verzorgde of te verzorgen had, een in overeenstemming met zijn aard, zijn fysiologische en ethologische behoeften, zijn gezondheidstoestand en zijn graad van ontwikkeling, aanpassing of domestikatie, aangepaste voeding, verzorging en huisvesting te verschaffen, namelijk door de vaststelling dat de Engelse Bulldog zeer mager stond; dat kattenvoeding aan het dier werd gegeven; dat de hond niet beschikte over vers drinkwater; dat het dier erge jeuk had; dat niet de nodige verzorging aan het dier werd gegeven (geen dierenartsbezoeken; geen medicatie voor jeuk en wormpjes); dat de leefomgeving voor het dier niet ideaal is, o.m. aanwezigheid van (scherpe) voorwerpen waaraan het dier zich kan kwetsen, en aanwezigheid van zaken dat het dier kan opeten, zoals afval;
(art. 4, § 1 en 36, 3° wet 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren)

te

op 12 januari 2023

met de omstandigheid dat de betrokkene het misdrijf heeft gepleegd sedert hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van ten minste een jaar bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing op het ogenblik van de nieuwe feiten, en voordat vijf jaar is verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is, met name na het vonnis van de

correctionele rechtbank West-Vlaanderen, afdeling Veurne, van 15 januari 2021, waarbij de beklaagde werd veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van een jaar.
(art. 56, eerste en tweede lid, Strafwetboek)

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Ieper, kamer I.15, besliste bij vonnis van 13 mei 2024 op tegenspraak als volgt:

“Verklaart de enige tenlastelegging in staat van wettelijke herhaling in hoofde van
BEWEZEN.

Veroordeelt *voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging tot een* **GELDBOETE van 150,00 euro**, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 1.200,00 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 14 dagen.

Veroordeelt *tot betaling van:*

- *een bijdrage van 1 maal* **200,00 euro**, zijnde de som van 1 maal 25,00 euro verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- *een bijdrage van* **24,00 euro** *aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;*
- *een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt* **58,90 euro**;
- *de gerechtskosten, tot heden begroot op* **73,49 euro.**”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Ieper, op:

- 30 mei 2024 door (de bewindvoerder van) de beklaagde
- 3 juni 2024 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden op diezelfde data ook elk een verzoekschrift in op de griffie, zoals voorgeschreven door artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 24 januari 2025 in het Nederlands:

- de beklaagde vertegenwoordigd door meester advocaat
met kantoor te Ronse, als raadsman van de voorlopig bewindvoerder, meester
advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie, vertegenwoordigd door advocaat-generaal.

2. De beide verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 13 mei 2024 zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook de grievenformulieren zijn tijdig ingediend.

De advocaat van de beklaagde duidde in het grievenformulier nauwkeurige grieven aan over de schuld en de straf.

Het openbaar ministerie kruiste de rubriek "*Straf en/of maatregel*" aan, met als reden dat het meent dat een hogere straf aangewezen is. In de rubriek "*Andere*" stelt het openbaar ministerie ook volgeroep aan te tekenen. Door het volgeroep geeft het openbaar ministerie te kennen dat het, binnen de perken van het hoger beroep op strafgebied van de beklaagde, tegen het bestreden vonnis dezelfde grieven aanvoert als de beklaagde. Ook de grieven van het openbaar ministerie voldoen aan de vereiste van nauwkeurigheid.

De hoger beroepen van respectief de beklaagde en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. Het hof stelt vast dat er in deze zaak geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van deze bepaling op te werpen.

3. Op 12 januari 2023 ging de politie langs bij de beklaagde op zijn adres in omdat ze een e-mail had gekregen dat de hond van de beklaagde amper eten kreeg, wormen had en heel veel jeuk had. De burens konden de situatie niet langer aanzien en kochten zelf al eten voor de hond.

Bij het aanbellen kwam de hond, type Engelse bulldog, enthousiast aangelopen. Het dier leek levendig en speels, maar was aan de magere kant. Het had heel wat overtollige huid en de ribben waren zichtbaar met het blote oog. De ribben waren ook goed te voelen. De hond had heel erge jeuk, voornamelijk bij de aanzet van de staart. De beklaagde nam de politie mee naar de keuken, om het voeder en het drinkbakje van zijn huisdier te tonen. De politie stelde vast dat zowel het keukenmeubel als de vloer en muren heel erg vuil waren. De voederbak was leeg. De beklaagde beweerde af te wisselen tussen kattenvoeding en hondenvoeding, maar kon de politie enkel een zak droge kattenvoeding tonen. Hij stelde dat de hond een jaar eerder zijn laatste vaccin had gehad, en beloofde 's anderendaags naar de dierenarts te gaan om aan de jeuk te verhelpen.

Een tiental dagen later ging de politie opnieuw langs om de toestand van de hond te hercontroleren. De beklaagde legde een factuur voor van de dierenarts, waar hij daags voordien was naartoe gegaan met zijn hond. De dierenarts had medicatie voorgeschreven tegen de jeuk en had ontwormingspilletjes meegegeven. Uit het paspoort van de hond bleek dat het dier voor de laatste maal was gevaccineerd op 1 oktober 2018. Het betrof de basisvaccins die het als pup had gekregen. De beklaagde moest begin februari 2023 opnieuw

naar de dierenarts om de hond opnieuw te laten vaccineren. In de keuken stond een kom droge hondenvoeding. Op het aanrecht bevond zich een zak droge voeding, net als twee blikken natte voeding. Er was vers drinkwater. De hond was volgens de politie opmerkelijk "dikker" in vergelijking met het eerste huisbezoek. De leefomgeving was opmerkelijk proper.

De beklaagde ging niet in op de uitnodiging tot verhoor. Hij kreeg een minnelijke schikking aangeboden, maar betaalde die niet.

4. De feiten van de enige telastlegging zijn sinds 1 januari 2025 omschreven in artikel 10, § 1 Vlaamse Codex Dierenwelzijn, strafbaar gesteld door artikel 66 van diezelfde Codex. De straffen zijn dezelfde gebleven.

Net als de eerste rechter is het hof van oordeel dat die feiten bewezen zijn. De vaststellingen die de politie op 12 januari 2023 deed, zoals hoger in randnummer 3 beschreven, laten daar geen enkele twijfel over bestaan.

5. De beklaagde is een 37-jarige man met een niet meer zo gunstig strafregister. Hij werd vijf keer veroordeeld door de politierechtbank voor onder meer opzettelijke beschadigingen, onopzettelijke slagen en het sturen in geïntoxiceerde toestand. Daarnaast veroordeelde de correctionele rechtbank te Veurne hem bij vonnis van 29 april 2011 tot onder meer een werkstraf van 50 uur en het sturen onder invloed van alcohol. Diezelfde rechtbank veroordeelde hem op 15 januari 2021 tot een gevangenisstraf van een jaar en een geldboete van 1.000 euro, voor inbreuken op de drugswetgeving. Een afschrift van dit vonnis ligt voor, voorzien van een attest van niet-verhaal. Als gevolg van deze veroordeling bevindt de beklaagde zich in staat van wettelijke herhaling. Hij kan dus geen uitstel meer genieten.

Een geldboete is voor de beklaagde de meest passende straf. De minimumgeldboete volstaat, omwille van de eerder beperkte ernst van de feiten en nu de beklaagde onmiddellijk gevolg heeft gegeven aan de aanmaningen van de politie, zodat er tien dagen later van verwaarlozing geen sprake meer was. Ongetwijfeld was de beklaagde tijdelijk niet in staat om voor zijn hond te zorgen, als gevolg van mentale problemen en alcoholverslaving. De beklaagde bracht het dier ondertussen naar een asiel en inmiddels werd het geadopteerd door een gezin uit

De geldboete moet nog met 70 deciemmen worden vermeerderd. De vervangende gevangenisstraf die het hof oplegt, spoort de beklaagde voldoende aan om de geldboete te betalen.

6. De beklaagde is gehouden tot de kosten, in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald.

Veroordeeld tot een correctionele hoofdstraf moet de beklaagde de bijdrage betalen van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke

gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciem tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof de beklaagde tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 61,01 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten in hoger beroep met 10 %.

De beklaagde is de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand niet verschuldigd, nu hij aantoont dat hij zich op het vlak van zijn bestaansmiddelen in een situatie bevindt waarbij hij een beroep zou kunnen doen op juridische tweedelijsbijstand of rechtsbijstand (art. 4, § 2, derde lid, Wet van 19 maart 2017).

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk;

wijzigt het beroepen vonnis **als volgt:**

op strafgebied:

verklaart de beklaagde _____ schuldig aan de feiten van de enige telastlegging en veroordeelt hem voor deze feiten, gepleegd in staat van wettelijke herhaling, tot een **geldboete** van 52 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op **416 euro**, of een vervangende gevangenisstraf van een maand;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bedrag van 61,01 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 73,49 euro in eerste aanleg en op 131,79 euro in beroep.

Kosten eerste aanleg: **€ 73,49**

Kosten beroep:

Afschrift vonnis: € 12,00

Afschriften akten HB: € 6,00

Opstelrecht ber. bekl.: € 35,00

Dagv. bekl.: € 34,65

Dagv. voorlopig bewindv.: € 32,16

€ 119,81

+ 10 % : € 11,98

Totaal : **€ 131,79**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer,
samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren

en in openbare rechtszitting van **28 februari**

2025 uitgesproken door wnd. kamervoorzitter

in aanwezigheid van

advocaat-generaal, met bijstand van griffier